

Shëmbëlltyra e Njeriut Fisnik: Një Mësim nga Bindja

Doktrina e Besëlidhje 101:43–62 paraqet një shëmbëlltyrë që u dha për të shpjeguar arsyen pse shenjtorët ishin dëbuar nga Misuri.

A i vë unë ndonjëherë në dyshim urdhërimet e Perëndisë?

A e keni pyetur ndonjëherë veten, ashtu si shërbëtorët, a ishte vërtet i nevojshëm një urdhërim? Kjo shëmbëlltyrë na mëson që urdhërimet e Zotit na mbrojnë dhe na ndihmojnë të bëjmë jetë të lumtur (shih edhe Mosia 2:41; Doktrina e Besëlidhje 82:8–10).

Çfarë mund të bëjmë kur nuk e kuptojmë nevojën e një urdhërimi?

- Ta studiojmë temën dhe lutemi që Zoti të na ndihmojë “ta ndie[jmë] që është e drejtë” (Doktrina e Besëlidhje 9:8).
- Të kujtojmë raste në të kaluarën kur bindja solli bekime.¹
- Të veprojmë me besim, duke mirëbesuar se do ta kuptojmë “pas provës së besimit t[onë]” (Ethëri 12:6).

SHËNIM

1. Shih Nil L. Andersen, “Kujtime që të Përcaktojnë Shpirtërisht”, *Liahona*, maj 2020, f. 18–22.

Në shëmbëlltyrë, shërbëtorët nisin të ndërtojnë një kullë por më pas vendosin që “nuk ka nevojë” për një të tillë (Doktrina e Besëlidhje 101:49), por për shkak se ata nuk e ndërtojnë kullën, nuk marrin paralajmërim kur një armik hyn pa leje dhe e shkatërron ullishtën.

Një njeri fisnik i udhëzon shërbëtorët e tij që të mbjellin një ullishtë dhe të ndërtojnë një gardh rreth pemëve dhe një kullë që një rojë të mund ta vëzhgonte tokën.

Shërbëtorët e mbjellin ullishtën dhe e ndërtojnë gardhin por vendosin të mos e ndërtojnë kullën.

Një armik i paparashikuar e shkatërron ullishtën.